

СУЧАСНІ МОЛОДІЖНІ ТА ДИТЯЧІ ОБ'ЄДНАННЯ ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК СОЦІАЛІЗАЦІЇ ТА РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ

Панченко Т. П., студентка Конотопської філії МАУП

В сучасному українському суспільстві молодь та юнацтво є досить важливою соціальною категорією населення, яка може чинити дуже значний вплив на різні аспекти життя суспільства. І дуже важливим є вплив найрізноманітніших молодіжних угруповань та об'єднань. Тобто, я вважаю, що дані соціальні групи здійснюють виховний та перетворюючий вплив і на свідомість та особистість молоді, що в неї входить, і на інші соціальні групи, інститути та установи, і в більш широких масштабах – на функціонування та існування всього суспільства.

Кожній віковій групі людей притаманні свої потреби, інтереси, ціннісні орієнтації, але молодіжні, підліткові та дитячі групи об'єднує дещо спільне - потреба у самоствердженні. Залежно від можливостей середовища, обраного молоді людиною для задоволення означеної потреби, можна пояснити й передбачити певні особливості поведінки тієї чи іншої особи. Поведінку неофіційних груп молоді неможливо зрозуміти без аналізу причин, через які молодь почала відчужуватися від основних інститутів соціалізації.

Останнім часом у різних галузях досліджень спостерігається дедалі зростаючий інтерес до неформальних об'єднань молоді, які часто називають неофіційними, спонтанними групами.

З усієї різноманітності, багатобарвності означених вище осередків психологи виділяють просоціальні, соціально-індиферентні та асоціальні. Соціологи поділили неформальні об'єднання на позитивно спрямовані та негативно спрямовані, антисоціальні.

Терміном "неформальна група" позначають одразу кілька об'єктів, соціальна природа яких різна. Йдеться про угруповання переважно підлітків. Спроби силового тиску на неформальні групи молоді або руйнівного втручання в їхню діяльність збоку органів управління нерідко спричиняються до зворотних результатів: внутрішні групові соціальні зв'язки стають більш жорсткими, локалізуються, замикаються у собі. Нагальним завданням сучасного вихователя, педагога та соціального педагога є залучення молоді до перспективної соціальної діяльності, нових суспільних зв'язків і відносин.

Виникненню неформалів сприяла командно-адміністративна система, яка лишала поза увагою талановитих людей. На жаль, пред-

ставники офіційної влади замість розібратися у суті ідей, висунутих неформалами, йшли на конфронтацію. Найважливіша в плані соціалізації особистості – це функція самовизначення. Для особистості, яка формується, особливу цінність становить можливість виявити свою самостійність. Ця потреба в самостійності не завжди повністю задовольняється у формальній організації, оскільки там більшість справ здійснюється за вказівкою керівництва. Відомо, що старшокласники, які отримали можливість реалізувати свою самостійність у соціально значущій діяльності, ставляться до нетрадиційно вдягнених однолітків.

Потреба у позитивних емоційних зв'язках з оточенням не може повністю задовольнитись ні в школі, ні у вузі, ні на підприємстві, тому більшість молоді шукають у неформальних об'єднаннях задоволення своїх потреб. Значна частина молоді у неформальному об'єднанні шукає задоволення потреби у інформації. Тут шукають відповідей на хвилюючі запитання. Залежно від тривалості існування неформальної групи більш-менш яскраво виділяються особистості, які відіграють провідну роль у задоволенні них потреб.

Формальна і неформальна організації не протистоять, а доповнюють одна одну. Вони задовольняють різні потреби молоді і тому є необхідними для соціалізації особистості, залучення її до громадського життя, засвоєння вимог суспільства до особистості. З огляду на соціально-політичну та соціально значущу діяльність неформальні об'єднання поділяють на просоціальні та асоціальні об'єднання.

Просоціальні неформальні об'єднання становлять найпоширенішу групу самодіяльних об'єднань. До них належать військово-патріотичні, спортивні, творчі групи любителів мистецтва, тощо.

Значно меншу групу становлять асоціальні об'єднання молоді: металісти, брейкери, спортивні та музичні фанати та ін. Їхня діяльність спрямована задоволення за рахунок пасивних дозвілля, відпочинку.

Найменшу, третю групу утворюють антисоціальні об'єднання молоді: панки, хіпі, пацифісти, тощо. Вони відкрито протиставляють себе соціальній ідеології, пропонують свою мораль, яка заперечує загальнолюдську.

Оскільки різні неформальні молодіжні об'єднання посідають у суспільстві різні позиції, то саме суспільство та його члени, в тому числі педагоги, повинні диференційовано підходити до оцінки їхньої діяльності. Головними критеріями мають бути ясність мети, ідеї, змістовність соціально значущої справи, дотримання чинного законодавства. Серед неформальних організацій є й такі, які найбільше

притягують підлітків, і тому потребують серйозної уваги з боку педагогів.

Зростання кількості неформальних організацій молоді і старшокласників, яке спостерігається останнім часом, пов'язане з прогресом в усіх сферах життя, з прискоренням процесів урбанізації, зміною форм спілкування. Молодіжні та дитячі об'єднання є одним із провідних чинників соціалізації особистості.

Найоптимальнішим шляхом соціалізації особистості є самовдосконалення людини, спрямоване на задоволення найзагальніших потреб суспільства. Соціалізація – це процес засвоєння індивідом певної системи знань, (норм та цінностей, що дозволяють йому функціонувати як повноправному члену суспільства. Соціалізація включає як цілеспрямовану дію на особистість, так і стихійні, спонтанні процеси, що впливають на її формування.

Одним із провідних завдань виховної та соціально - педагогічної діяльності є сприяння, створення умов для соціалізації молодої людини. При ньому соціалізація повинна мати випереджувальний характер, як освіта. За свідченням Ф. Майора - генерального директора ЮНЕСКО, - основний заклик, звернений до людства на початку ХХІ ст., можна сформулювати так: учитися співіснувати із довкіллям, іншими культурами. Такі вміння є універсальним підґрунтям демократії.

На мій погляд, значення різноманітних формальних та неформальних молодіжних організацій дуже величезне. Вони мають надзвичайний потенціал, який може сприяти вирішенню значної кількості соціальних проблем чи реалізації соціально-значущої діяльності за умови правильного спрямування даного потенціалу.

ТЕСТУВАННЯ ЯК ЗАСІБ ПІДГОТОВКИ ДО ЗНО

Журавель Г.А., учитель Конотопської міської гімназії

Тестування навчальних досягнень учнів є невід'ємною складовою будь-якого навчального процесу. Однак в іноземній мові цей процес ускладнюється тим, що перевірки підлягають і мовні, і мовленнєві компетенції учнів. Тестування та навчання взаємопов'язані. Між прийомами контролю та прийомами навчання існує нерозривний зв'язок та взаємний вплив як прояв єдності між навчанням та контролем. Тому ряд тестів, у яких реалізуються прийоми контролю, і